

Grýndýl a spol.

- CZ24 News | 16. května 2023

Grýndýl, klimaalarmismus, feministické kvóty, drahota, inflace, administrativní teror, padesát pohlaví, protibělošský rasismus aj. aj. - všechno má společnou psychologickou podstatu.

To samozřejmě není zdaleka všechno. Chcete ještě rozšířit výčet? Napadá mne třeba uhlíková neutralita, nesplnitelná emisní norma Euro 7 pro auta, dále elektromobilita, přehnané solárové a větrníkové šílenství, zateplovací mánie, donedávna ještě covidový vakcinační teror. Odsuzování jedné války a zuřivá propagace jiné války. Dotační mrzačení svobodného férového trhu a kapitalistického blahobytu. Tisíce zákonných norem, které žádný člověk není s to pojmout a které umožňují orgánům najít si hůl na bití kteréhokoli psa – tedy kteréhokoli člověka. Neskutečná epidemie netrestaných nejtěžších sprostot a urážek v komunikačním prostoru – pod záminkou zdánlivě bohulibých různých diskusních hodnocení a podobných nahrávání urážejícím zločincům. Cenzura, postihy za pravdu, šermování pojmy dezinformace a manipulace a vůbec rakovinná ložiska nastupující totality... Prostě nový světový řád a jeho dílčí šílenosti.

Zařadte si sem vše, co se na nás valí z Brusele i z české vlády, parlamentu, soudů. Ono je to vlastně totéž, náš současný stát a jeho vedení v oblasti zákonodárné, výkonné i soudní považují jen za převodní páku Brusele a Washingtonu. A Brusel s Washingtonem jen za převodní páku hlavních iluminátů, jak to už dávno věděl a říkal český vyučený elektrikář Karel Gott, v politologii chytřejší a vzdělanější než deset univerzitních profesorů.

Jako hlavní ilumináti se mi dnes jeví tato čtveřice: George Soros, Klaus Schwab, Bill Gates a David Attenborough. Možná je tam ještě někdo další málo viditelný, ale ti čtyři mají dohromady dosti miliard, aby cloumali naší světem.

Proč se na nás od mocných tohoto světa poslední dobou valí tolik šíleností? Zrady, podrazy, zločiny, bezbřehá touha po moci a bohatství přes mrtvoly – to zde přece bylo, co je lidstvo lidstvem. Ale vždy jakž takž zvládnuté. Ale proč je toho dnes tolik? Proč to hrozí nevládnutím?

A proč jsou ty dnešní valící se šílenosti tak nekonečně absurdní? Tak absurdní, že tu nesmyslnost musí vidět každé malé děcko, natož kriticky myslící vzdělaný chytrý dospělý člověk?

Často se uvádějí tři hlavní příčiny, proč to dělají ti, kteří to dělají:

Blbí. Nebo podléhající skupinovému myšlení – viz [Aschův experiment](#).

Navedení uplacením.

Navedení vydíráním.

A myslící člověk rezignovaně dumá, že by sice rád znal poměr těch tří příčin u nějakého mocného zhovadilce, ale že se to asi nikdy přesně nedozví.

Psychologická podstata

Podle mne jde o mnoho podob a variant jednoho jediného argumentačního faulu neboli řečnického triku. Používají jej chorobně ctižádostiví hlupáci, jejichž ambice si nekladou žádné morální ani zákonné zábrany: „Spojím se třeba s čertem, zničím libovolný počet slušných lidí, udělám libovolnou

škodu, zničím přírodu, zničím státy, pošlapu všechno dobré – jen když mne nikdo při tom nechytí a když uchvátím peníze a moc.“

Takoví hlavně chtějí lehce pracovat nebo nepracovat vůbec, a přitom těžce vydělávat, těžce dominovat, těžce týrat druhé lidi. Někdo je nazývá lehkoživkové, já jsem zde výše použil pojem „chorobně ctižádostiví hlupáci“. Ale asi nadále zůstanu u pojmu „**zhovadilec**“. To slovo je správně silně cítit hovnem, kterým jsou takové lidé pro společnost. Myslí, že to sedí.

Kdo je ve společnosti největším nepřítelem zhovadilce a jeho hovadských záměrů? No přece člověk chytrý, reálně co nejvíce vzdělaný, inteligentní, schopný logicky kriticky myslet, analyzovat, rozkrýt zhovadilcovo pokrytectví. Zároveň jazykově zdatný a s morální odpovědností, která mu velí své závěry působivě publikovat a varovat lidi. Prostě takový Dfens, Jan Mrcasík, dále Karel Kříž nebo Petr Hampl, Jana Zwyrtek Hamplová, Daniela Kovářová, Jana Bobošíková, Petr Štěpánek, Ladik Větvíčka, Markéta Šichtařová, Vidlák Milan i Vidlák Daniel, Láďa Jakl, Zuzana Majerová, Petr Štěpánek, Jaroslav Foldyna, Tomio Okamura, Jaroslav Bašta, dobrý rétor Jindřich Rajchl – a mnoho dalších stejně významných, mravních a statečných, na které si jistě vzpomenete. Tedy, říkejme pozitivní elita. Elita.

Případné možné animozity k jednotlivcům v detailech teď, prosím, nechejme stranou.

Na frontové linii tedy stojí proti sobě **zhovadilci** a **elita**.

Zhovadilcům ta elita nesmírně vadí. Nejvíce ze všech lidí. Vůči elitě směřuje nejzuřivější závistivá nenávist zhovadilců. Kardinální otázka pro zhovadilce zní, jak se členům elity dostat na kobytku, jak je poškodit a ničit.

Členové elity totiž mají respekt k zákonům a pravidlům; žijí maximálně legálně. Není je za co chytit, není je jak vydírat, není kde by se zhovadilci na členy elity dozvěděli nějakou vraždu, krádež, zpronevěru, násilnictví nebo jiný zločin. Tohle členové elity nedělají. Mají rozum, mají rozhled, umí posuzovat souvislosti a vědí, že lidstvo komfortně přežije jen tehdy, když co nejvíce lidí bude dodržovat pravidla a všechny rozumné zákony.

A tak se zhovadilci hovadsky chytí jediné možnosti, která jim dává šanci elitu ničit. Budou hrát na strunu morální zodpovědnosti a ušlechtilé aktivity elit. Když se objeví šílenost, zhovadilost, hrozba zničení společnosti, hrozba nedozírných následků – tak to prostě členové elity tak nenechají. Ozývají se, vystupují, publikují, burcuji za záchranu našeho světa.

Z principu věci plyne, že nějaký ten názorový proud, hnutí, projekt zhovadilců nemůže být málo šílený ani středně šílený. To by členy elity nevypovokovalo k adekvátní aktivní reakci. Řekli by si „nebudu si kazit mládí, takový blbec mi nestojí za tu námahu“. A zhovadilci by měli po ptákách.

Šílenost zhovadilců musí být velká, musí být krajní, musí být hrozivá, musí být akutní.

Pokud je, tak členové elity se aktivizují. Vystupují; nejdříve v rodině, v hospodě, v užším kruhu, brzy pak na internetu, na různých shromážděních. Myslí, dovozují, analyzují, odhalují hovadství zhovadilců.

Ale to už mají zhovadilci připraveny pasti. Jaké? Třeba typu „podněcování nenávisti vůči něčemu“, „šíření poplašných zpráv“, „schvalování genocidy“, „dezinformace“, „manipulace“, „poškození demokracie“ „dezolátství“ různé hmyzí nálepky jako „šváb“ a tak. S historií se ty nálepky mění; jen jejich negativní konotace a nenávistnost zůstávají.

Připomíná to ohavný zločin toho typu, kdy zločinní násilníci předstírají někde na cestě nehodu a

zranění. Kdo zastaví a nabídne pomoc? Ti lhotejní ne, ti jedou dál. Zastaví a starají se jen ti nejušlechtlejší. No a tyto morálně elitní lidi pak násilník zabije a okrade.

Pasti zhovadilců ve větším měřítku jsou vyfutrovány patřičným velkými penězi. Zhovadilci se snaží **uplatit** jimi co největší část společnosti, co nejmocnější část společnosti, aby je podpořila. Mnoho státních úředníků ve státě vedením zhovadilci má za flákání se královské platy a jistoty; soudcové a státní zástupci tam mají v poměru k průměrné mzdě vyšší plat než ve většině jiných států. Vojáci a policisté mají výsluhy v nemravné výši. Státní zaměstnanec, který je živý, má lepší příjem a životní standard než zaměstnanec soukromé firmy nebo než živnostník, kteří je ze svého živí.

Samostatnou kapitolou jsou hamižné neziskovky. Kolik že jich je u nás? Někde jsem četl, že kolem dvě stě šedesáti tisíc. Mnohé dělají za jidášský groš pro zhovadilce špinavou práci. Je tohle normální? Je tohle vůbec možné? Vždyť jsme jako strom obalený odshora dolů parazitním jmelím, které ten strom pomalu ale jistě dusí!

V další fázi tedy zhovadilci a jejich sluhové ty členy elit za jejich šlechtěnou aktivitu kritizují, dehonestují, maximálně sprostě urážejí (bez nebezpečí postihu – státní zástupci a soudci jsou přece též v množině zaplacených sluhů). Poškozují elity na pověsti, na živobytí, na majetku... a postupně i na svobodě.

Dohromady to nazývám „**trik záměny příčiny a následku**“. Zhovadilci vydávají rebelii elit za příčinu a své tresty za „spravedlivý“ následek. Ve skutečnosti jsou původní příčinou hovadské projekty zhovadilců. A reakce elit je ušlechtilým záchranným následkem.

Tak až zase narazíte zde na Dfensu, na Pravém prostoru, na Prvních zprávách, na Aby bylo jasno, na Protiproudu nebo někdy i na blogu idnes nebo jinde na alternativě na výstižnou kritickou analýzu těch šíleností zhovadilců, pamatujte, že ta šílenost je zákonitá a nevyhnutná.

Zuřivý bojovník proti zvyšování CO₂ v atmosféře nepřijme argument o náhradě uhlí a ropy jadernou energií – čistou, bezuhlíkatou, ekologickou. To totiž není šílenost, na to by elity nechytli.

Tři atributy, tedy tři neodmyslitelné vlastnosti všech těch šíleností jsou tyto:

Jsou to akce největších, nejubožejších, nejlakotnějších zhovadilců.

Namířeny jsou proti nejušlechtlejším elitám.

Projekt zhovadilců nutně musí být KRAJNÍ ŠÍLENOST. Jinak by to z hlediska zhovadilců nefungovalo.

Zdroj

Přiznám se, že k popisu tohoto triku „záměna příčiny a následku“ mi byl největší inspirací videokurz Davida Grubera [zde](#). Klikněte si, je to zadarmo. Obětujte třicet vteřin svého času na registraci, to je též zadarmo. Tím se dostanete ke čtvrtému dílu kurzu – a tam to je také zadarmo, krátké a výstižné.

O zajímavém človíčkovi Davidu Gruberovi a jeho vědění jsme zde na dfensu psali už vícekrát. Poprvé už před 14 lety. Já mám na něj jasný vyhraněný názor – viz dále.

Své vědění o manipulacích, argumentačních faulech nebo řečnických triků rozvíjel nezávisle na zahraničních guru už do doby, kdy nás od nich neprodyšně oddělovala železná opona. Každý si může tyto dva systémy know-how porovnat.

Nepopírám, že čtu Davida Grubera již od osmdesátých let a jeho žákem jsem již více než deset let. Takže průběžně sleduji, jak je proti němu čím dál více nasazován spin doctoring, shadow banning i cancel culture.

Příčina je jasná. Primitivnější, nematematizovaná podoba jeho **technik duševní práce**, tedy zahraniční západní vyloženě humanitní dojmologické a heuristické **soft skills**, jsou ve světě zdrojem neskutečného kšeftu v objemech tisíců miliard dolarů, tedy bilionů dolarů, americkým číslovkovým názvoslovím trilionů dolarů. A tento proud bohatství teče do zemí euroatlantického Západu, zejména pak do USA. Všechny ty „bestsellery“, přednášky, kurzy, koučinky, licence v desítkách zemí jsou těmi potůčky, které se slévají v mohutný veletok bohatství z chudších zemí k těm bohatším a stále více bohatnoucím.

Specifickou zemí mezi těm chudším a hloupějšími je Česká republika. Podlézavost, devótnost, nekritický obdiv až zbožňování všeho západního byť primitivnějšího před domácím, byť mnohem vyspělejší, musí zejména Američany naplňovat pobaveným pohrdavým údivem. A že toho okamžitě dravě kšeftařsky využijí, tím si buďte jisti.

Dokonce mám podezření, že si to vykořisťování dobře vyzkoušeli v naší zemi těsně po sametové revoluci, tedy v první polovině devadesátých let. A zjistili, že mají v tom zaostalém Česku početnou pátku kolonu lidí, kteří dokážou vyspělé domácí vědění, domácí hodnoty téměř zadusit a to primitivnější zahraniční západní vědomí adorovat až po naprosté zbožštění. No a tak toho postupně začali využívat v dalších oblastech. V bankovníctví. U veřejných vodovodů. U hypermarketů, v cukrovarnictví, strojírenství, zemědělství, výrobě všeho možného – místo světové špičky z českých dílen a firem preferovat a prosazovat to méně vyspělé zahraniční, mnohonásobně dražší. A inkasovat a inkasovat.

A tak po všeobecném rozšíření Gruberova kurzu rychlého čtení, v němž se už od poloviny osmdesátých let naplno využívalo principů koučinku, dostal šlechtický titul západní autor vědění o koučinku, který však přišel před nejširší veřejnost se svým [bestsellerem](#) až v roce 1992. Počátky koučinkových výzkumů obou průkopníků, Grubera i Whitmora, se jistě datují do dřívějších let, nicméně koučink coby jedna ze stovek aplikací psychovzorce opozice podvědomí je českým objevem Davida Grubera.

Obdobné je to s know-how v oblasti time managementu, vyjednávacích technik, zvládnutí prokrastinace, rychločtení, kognitivních zkreslení a disonancí. Grubrovské know-how je matematizované, multimetodické, výrazně podle mne vyspělejší. Systémové a úplné.

Všechno užitečné z knih západních guru se dá dobře odvodit z Gruberových psychovzorců. Odvodit, zkontrolovat, opravit, rozšířit. To platí nejen pro západní bestsellery stávající, ale i pro ty budoucí. Zahraniční vědění soft skills bylo svého času na špici, teď už je ale zastaralejší, citelně neúplné a dílčí. Nicméně stále sklízí například [Nobelovy ceny](#). A bohatství proudí do USA, nikoliv k nám.

A že by se pár tisíců miliard dolarů nebo i korun nyní našemu státu zvláště hodilo, o tom není pochyb. Fascinující na tom je, že druhým Švýcarskem stále můžeme být.

Jediný mně známý ze západních guru soft skills, který se – sice poněkud neuměle a nesystematicky – v moři humanitních přístupů pokouší o něco jako psychovzorec psychické teorie relativity, je Dan Ariely. A zatímco Gruberova autorská psychická teorie relativity je téměř nepovšimnuta, [Ariely má dávno Nobelovu cenu](#).

Nezapomínejme, že Gruberovi byl zakázán jakýkoliv kontakt se zahraničními kolegy, jakékoliv domácí vědecké publikování – z toho důvodu, že odmítal vstoupit do totalitní KSČ. Oficiální výsledky

ve všeobecné vzdělanosti a zároveň v oboru rozvoje osobnosti - z mnoha možností třeba [tady](#) nebo [tady](#) - nemá David Gruber horší než jsou schopnosti jeho gymnazijního mladšího spolužáka Ivana Lendlu ve sportu zvaném tenis. Kdyby David Gruber za normalizace schvaloval okupaci naší země z roku 1968 dostatečně hluboce, opakovaně a veřejně, byl by býval mohl třeba přednášet a publikovat v USA. A jeho pozice mezi těmi americkými guru by jistě byla podobná jako bývala pozice Ivana Lendlu mezi jinými světovými tenisty. Sto měsíců za sebou první pořadí v žebříčku ATP.

A proč David Gruber nevyužil otevření světa po roce 1989? Napadne někoho, že v určitém člověku může být třeba kus vlastenectví a zásada sloužit především doma ve vlastní zemi a našim lidem?

Tak - nezapomeňte se podívat na ucelenou úplnou soustavu argumentačních faulů minulých, přítomných i budoucích ve video podobě. Nebo aspoň na ten trik „záměna příčiny a následku“.

AUTOR: Profesor

[ZDROJ](#)